

บรรณานุกรม

- กุณาลีบ் ไวยพานิช. (2537). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2537. รายงานการวิจัย
(ภาควิชาสารัตถศึกษา). ส่งมา : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่.
- ไขศิริ ปราโมช อยุธยา. (2519). การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย
ของนิสิต คณะอักษรศาสตร์ อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516.
วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์. (2523). สมรรถภาพในการใช้ภาษาไทยขั้นต่างๆของ
คนไทย โครงการปีที่ 1 : ข้อมูลพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิต คณะอักษรศาสตร์
อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย (ภาควิชาภาษาไทย), กรุงเทพฯ :
คณะอักษรศาสตร์ อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จะอุ่น ใจทธง. (2533). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเพรสเซนเตอร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2537). เทคนิคการใช้สอดคล้องเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี ศรีแก้ว. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2525. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2531). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดีน้อด.
- บุปผา บุญกิจพัช. (2530). การเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประภาศรี ลีห่อมาไฟ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ อุทาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ กาหยอกอน. (2518). การเขียนภาคปฏิบัติ. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปริชา ช้างนวัญยืน. (2517). พื้นฐานของการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปริยา หริรุษประดิษฐ์. (2532). การใช้ภาษาไทยในวงราชการ. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.
- พะยอม ไปปะกฤณณ์. (2538). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. กรุงเทพฯ : รวมสารานุ.
พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
อุทาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2541). คู่มือและหลักสูตรปีการศึกษา 2541. กรุงเทพฯ :
วีรพาพรส.

- ราตรี อันวาราชร. (2538). การเขียนย่อหน้า. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อุบลฯ. (2526). การวัดความสามารถทางการเขียนระดับอุดมศึกษา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร แสงผลสิงห์ และคณะ. (2522). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.
- วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์. (2531). ภาระงานในงานส่งเสริม. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร แม่โจ้.
- สมพร มั่นคงสูตร แห่งพิพัฒน์. (2540). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.
- สมพันธุ์ เกษะพันธุ์. (2537). การพัฒนาักษะการเขียน. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิทธา พินิจกุล คณะคณะ. (2516). การเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2531). การเขียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันท์ ไตรัช. (2528). การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษาหาข้อมูล เหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหารือถึงการเขียนสะกดการันต์ผิดของ นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. รายงานการวิวัฒนาศึกษาภาษาไทยและภาษาตะวันออก) กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรีนดรีฟวิโรฒประสานมิตร.
- สุวรรณากรีบง ไกรเพ็ชร และคณะ. (2523). ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวณี ลิกขานันต์. (2534). การเขียนสำหรับสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ค้างคมล.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- อัญชลี ทองอ่อน. (2537). ศึกษาลักษณะความผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ :
- คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

รายงานผู้เชี่ยวชาญ

• HUACHEW
CHALERMPRAKET UNIVERSITY •

華 廉 寧 錦 大 學

•

HUACHEW CHALERMPRAKET UNIVERSITY

ก

รายงานผู้เชี่ยวชาญ ตรวจแบบประเมิน การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

1. รศ. สมพันธุ์ เดชะพันธุ์	ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. รศ.นุปภา บุญกิจพงษ์	ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. รศ.ดร. อัมพร สุขเกย์	ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

รายงานผู้เชี่ยวชาญ ตรวจแบบสอบถาม ความคิดเห็นต่อการเรียนการเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร

1. พศ.ดร. สุนันท์ หลigoสุน	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
2. รศ. พวงรัตน์ ทวีรัตน์	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
3. รศ.อัจฉรา ศุภารัมณ์	สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

**ใบประเมินการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนเพื่อการสื่อสาร**

ลำดับที่	เกณฑ์การพิจารณา	ระดับคะแนน			รวม
		3	2	1	
1	การเสนอเนื้อหาสาระ 15 คะแนน แบ่งเป็น				
	1.1 การเขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง				
	1.2 การเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับสถานการณ์				
	1.3 การเน้นข้อคิดที่สำคัญ				
	1.4 การใช้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็น				
	1.5 การเสนอความคิดเชิงสร้างสรรค์				
2	การใช้ภาษา 15 คะแนน แบ่งเป็น				
	2.1 การใช้ดีออยคำ				
	2.2 การเรียงคำเข้าประโยค				
	2.3 การใช้กุญแจคำและประโยค				
	2.4 การใช้ไวยากรณ์				
	2.5 การอ้างอิงต่างๆ เช่น สำนวน ศุภคัมภีร์ คำพังเพย คำคม ข้อคิด บทกวี หรือบทธรรมชาติ				
3	องค์ประกอบของการเขียน 15 คะแนน แบ่งเป็น				
	3.1 การเขียนสะกดการันต์				
	3.2 การวางแผน วรรณบุกต์				
	3.3 การแยกคำหรือการไม่เขียนฉีกคำ				
	3.4 การแบ่งจารกตอน				
	3.5 การใช้เครื่องหมายต่างๆ				
4	ลักษณะของการเขียน 15 คะแนน แบ่งเป็น				
	4.1 ความมีเอกภาพ				
	4.2 ความมีสัมพันธภาพ				
	4.3 ความมีสารตัดภาพ				
	4.4 สัดส่วนของข้อหน้า				
	4.5 ความสมบูรณ์ของงานเขียน				

เกณฑ์การให้คะแนน การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเสนอเนื้อหาสาระ แต่ละส่วนพิจารณา ดังนี้

1.1 การเขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับข้อเรื่อง

3 คะแนน เมื่อ เขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับข้อเรื่องอย่างชัดเจน

2 คะแนน เมื่อ เขียนเนื้อหาได้สอดคล้องกับข้อเรื่องเป็นบางตอน แต่บางตอน
เขียนออกนอกเรื่องหรือไม่ออกประเด็น

1 คะแนน เมื่อ เขียนเนื้อหานามสอดคล้องกับข้อเรื่อง

1.2 การเรียงเรียงเนื้อหา

3 คะแนน เมื่อ เรียงเรียงเนื้อหาเป็นลำดับต่อเนื่องสัมพันธ์กันตลอด ตั้งแต่
การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่องและการปิดเรื่อง

2 คะแนน เมื่อ เรียงเรียงเนื้อหาเป็นลำดับต่อเนื่องกันพิช泞บางตอน แต่บางตอน
ยังเขียนสับสนหรือวุ่น

1 คะแนน เมื่อ เรียงเรียงเนื้อหาขาดความต่อเนื่องในแต่ละตอน หรือ
เขียนสับสนหรือวุ่น

1.3 การเน้นข้อคิดที่สำคัญ

3 คะแนน เมื่อ เนื้อหาของงานเขียนมีการเน้นข้อคิดที่สำคัญให้เห็นอย่างเด่นชัด

2 คะแนน เมื่อ เนื้อหาของงานเขียนที่ข้อคิดสำคัญไม่ปรากฏเด่นชัด เนื่องจาก
กล่าวถึงส่วนที่เป็นพล็อกความมาก เท่ากับส่วนที่เป็นข้อคิดสำคัญ

1 คะแนน เมื่อ เนื้อหาของงานเขียน ไม่มีการเน้นข้อคิดที่สำคัญ

1.4 การใช้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็น

3 คะแนน เมื่อ มีการให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นอย่างถูกต้อง

2 คะแนน เมื่อ มีการให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นอย่างถูกต้อง และ
หน้ากากเน้นเป็นบางตอน แต่บางตอนยังให้เหตุผลไม่หน้ากากเน้น
เพียงพอ

1 คะแนน เมื่อ ขาดการให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็น

1.5 การเสนอความคิดเชิงสร้างสรรค์

3 คะแนน เมื่อ งานเขียนที่เสนอ มีความคิดสร้างสรรค์ตลอดทั้งเรื่อง

2 คะแนน เมื่อ งานเขียนที่เสนอ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นบางตอน และ
บางตอน ไม่สร้างสรรค์

1 คะแนน เมื่อ งานเขียนที่เสนอ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์

2. การใช้ภาษา แค่ละส่วนพิจารณา ดังนี้

2.1 การใช้ถ้อยคำ

- 3 คะแนน เมื่อ เลือกใช้ถ้อยคำได้ตรงความหมาย ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้คำด่าดง ประเทศ ใช้คำที่ไม่กำกวน มีความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย
- 2 คะแนน เมื่อ ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย ใช้คำไม่สุภาพ ใช้คำภาษาต่างประเทศ ใช้คำกำกวน มีความหมายไม่ชัดเจน เข้าใจยาก 1-3 แห่ง
- 1 คะแนน เมื่อ ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย ใช้คำไม่สุภาพ ใช้คำภาษาต่างประเทศหรือใช้คำที่กำกวน มีความหมายไม่ชัดเจน เข้าใจยาก ตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

2.2 การเรียงคำเข้าประโยค

- 3 คะแนน เมื่อ เรียงคำเข้าประโยคได้ถูกต้อง
- 2 คะแนน เมื่อ เรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง 1-3 แห่ง
- 1 คะแนน เมื่อ เรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้องตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

2.3 การใช้กุ่มคำและประโยค

- 3 คะแนน เมื่อ ใช้กุ่มคำและประโยคจะหัตตัตต์ได้ใจความ ไม่กำกวน หมายความกับข้อความ กาลเทศะและลักษณะของเรื่อง
- 2 คะแนน เมื่อ ใช้กุ่มคำและประโยคไม่กระซับรัตตุน มีลักษณะกำกวน ไม่หมายความกับข้อความ กาลเทศะและลักษณะของเรื่อง 1-3 แห่ง
- 1 คะแนน เมื่อ ใช้กุ่มคำและประโยคไม่กระซับรัตตุน มีลักษณะกำกวน ไม่หมายความกับข้อความ กาลเทศะและลักษณะของเรื่อง ตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

2.4 การใช้ไวหาร

- 3 คะแนน เมื่อ ใช้ไวหารได้หมายความกับลักษณะของเรื่องที่เขียน
- 2 คะแนน เมื่อ ใช้ไวหารได้หมายความกับลักษณะของเรื่องที่เขียน ได้เป็นบางตอน แต่บางตอนใช้ไวหาร ไม่หมายความกับลักษณะของเรื่องที่เขียน
- 1 คะแนน เมื่อ ใช้ไวหาร ไม่หมายความกับลักษณะของเรื่องที่เขียน

2.5 การอ้างอิงต่างๆ เช่น สำนวน สุภาษิต คำพังเพย คำคม ข้อคิด บทกวี หรือบทธรรมะต่างๆ

3 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีการอ้างอิงต่างๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องมากที่สุดและไม่พร่าเพรื้อ

2 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีการอ้างอิงต่างๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องบ้างและไม่พร่าเพรื้อจนเกินไป

1 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีการอ้างอิงต่างๆ ไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

3. องค์ประกอบการเขียน แต่ละส่วนพิจารณา ดังนี้

3.1 การเขียนสะกดการรับตัว

3 คะแนน เมื่อ เขียนสะกดการรับตัวถูกต้องตามที่กำหนดของทั้งเรื่อง

2 คะแนน เมื่อ เขียนสะกดการรับตัวผิด 1-3 แห่ง

1 คะแนน เมื่อ เขียนสะกดการรับตัวผิด ตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

3.2 การวางแผน วรรณยุกต์

3 คะแนน เมื่อ วางแผน วรรณยุกต์ได้ถูกต้องตรงตามคำแนะนำ

2 คะแนน เมื่อ วางแผน วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตรงตามคำแนะนำ 1-3 แห่ง

1 คะแนน เมื่อ วางแผน วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตรงตามคำแนะนำตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

3.3 การแยกคำหรือการไม่เขียนฉีกคำ

3 คะแนน เมื่อ ไม่มีการเขียนฉีกคำ หรือแยกคำแลยอดคลอดทั้งเรื่อง

2 คะแนน เมื่อ มีการเขียนฉีกคำหรือแยกคำ 1-3 แห่ง

1 คะแนน เมื่อ มีการเขียนฉีกคำหรือแยกคำตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

3.4 การแบ่งวรรคตอน

3 คะแนน เมื่อ เขียนเว้นวรรค คำ ประโภค ได้ถูกต้อง

2 คะแนน เมื่อ เขียนเว้นวรรค คำ ประโภค ไม่ถูกต้อง 1-3 แห่ง

1 คะแนน เมื่อ เขียนเว้นวรรค คำ ประโภค ไม่ถูกต้องตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

3.5 การใช้เครื่องหมายต่างๆ

3 คะแนน เมื่อ ใช้เครื่องหมายต่างๆ ได้ถูกต้อง

2 คะแนน เมื่อ ใช้เครื่องหมายต่างๆ ไม่ถูกต้อง 1-3 แห่ง

1 คะแนน เมื่อ ใช้เครื่องหมายต่างๆ ไม่ถูกต้องตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป

4. ลักษณะของการเขียน แต่ละส่วนพิจารณา ดังนี้

4.1 ความมีเอกภาพ

- 3 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีให้ความสำคัญเพียงอย่างเดียว
 2 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีให้ความสำคัญมากกว่า 1 อย่าง
 1 คะแนน เมื่อ งานเขียนขาดเอกภาพจนผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญได้

4.2 ความมีสัมพันธภาพ

- 3 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีการจัดลำดับความคิดต่อเนื่องสัมพันธ์กันตลอดทั้งเรื่อง
 2 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีการจัดลำดับความคิดต่อเนื่องสัมพันธ์กันเพียงบางตอน แต่บางตอนยังเขียนวากวนหรือสับสน
 1 คะแนน เมื่อ งานเขียนขาดความต่อเนื่องในแต่ละตอน หรือเขียนสับสน หรือวากวน ตลอดทั้งเรื่อง

4.3 ความมีสร้างสรรค์ภาพ

- 3 คะแนน เมื่อ งานเขียนมีการเน้นข้อความในย่อหน้าอย่างเด่นชัด
 2 คะแนน เมื่อ งานเขียนไม่มีการเน้นข้อความในย่อหน้าแต่ได้ความสมบูรณ์
 1 คะแนน เมื่อ งานเขียนไม่มีการเขียนเน้นข้อความ

4.4 สัดส่วนของย่อหน้า

- 3 คะแนน เมื่อ งานเขียนแต่ละย่อหน้าได้สัดส่วนเหมาะสม
 2 คะแนน เมื่อ งานเขียนแต่ละย่อหน้าไม่ได้สัดส่วนและไม่เหมาะสม
 1 คะแนน เมื่อ งานเขียนไม่มีการเขียนย่อหน้า

4.5 ความสมบูรณ์ของงานเขียน

- 3 คะแนน เมื่อ งานเขียนที่มีการเขียนคำ ข้อความ หรือประโยค ครบถ้วน ไม่มีตกหล่น
 2 คะแนน เมื่อ งานเขียนที่มีการเขียนคำ ข้อความ หรือประโยค ตกหล่น 1-3 แห่ง
 1 คะแนน เมื่อ งานเขียนที่มีการเขียนคำ ข้อความ หรือประโยค ตกหล่นด้วย 4 แห่งขึ้นไป

แบบสอนตามความคิดเห็นต่อการเรียนการเขียน
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

แบบสอบถาม ความคิดเห็นต่อการเรียนการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการเรียนการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ทำซ้ำแล้ว โปรดอ่านคำถ้าคำนี้มีผลลัพธ์เชิงลบมาก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านว่าเป็นจริงเพียงไร

ข้อความ	มาก ที่สุด	ค่อนข้าง มาก	ปานกลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย ที่สุด
1. วิชาการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญ					
2. ผู้เรียนสนใจวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสาร					
3. ผู้สอนชี้แจงความนุ่มนวลของการเรียนทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร					
4. ใน การสอนผู้สอนเน้นกิจกรรมต่อไปนี้					
ก. ฝึกเขียนให้ถูกต้อง ชัดเจน					
ข. ฝึกเขียนด้วยคำถ้า					
ค. ฝึกเขียนอธินາข					
ง. ฝึกเขียนถ้าเรื่องจ่ายๆ					
จ. ฝึกเขียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ					
5. ลักษณะห้องเรียนของท่านเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมในการเรียนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร					
6. ผู้เรียนใช้ห้องสมุดประกอบการเรียนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร					
7. จำนวนเวลาเรียนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในแต่ละครั้ง					
8. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกการเขียน					
9. วิชาการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10. วิชาการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่น					

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดตอบค่าถามแต่ละข้อโดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย หน้าข้อย่อแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน

- 1. ผู้สอนไม่มีความรู้ในการสอนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
- 2. ผู้สอนไม่ทราบปัญหาเกี่ยวกับการเขียนของนักศึกษา
- 3. วิธีการสอนของผู้สอนน่าเบื่อหน่าย
- 4. ผู้สอนไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์การสอน
- 5. ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการสอนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
- 6. อื่นๆ (ระบุ.....)

2. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

- 1. เนื้อหาหากเกินความสามารถของนักศึกษา
- 2. เนื้อหาใกล้ดัวนักศึกษาเกินไปไม่่าสนใจ
- 3. เนื้อหางั้นสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ขึ้นตือ
- 4. เนื้อหานากเกินไปทำให้เรียนไม่ทัน
- 5. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้
- 6. เนื้อหาน่าเบื่อหน่าย เหราะสอนข้ากับแทนทุกครั้ง
- 7. อื่นๆ (ระบุ.....)

3. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอน

- 1. การจัดกิจกรรมทำให้เด็กว่างและเรียนไม่ทันความหลังสุด
- 2. ผู้สอนไม่จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียน
- 3. ผู้สอนไม่ได้ฝึกนักศึกษาเป็นรายคน เพราะจำนวนนักศึกษาในชั้นมากเกินไป
- 4. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการสอน
- 5. สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม
- 6. ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม
- 7. อื่นๆ (ระบุ.....)

4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

- 1. ขาดแคลนเครื่องมือการวัดผล (เครื่องมือ คือ แบบทดสอบต่างๆ)
- 2. ผู้สอนขาดความรู้ในการวัดผลการเรียนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
- 3. ผู้สอนไม่วัดผลการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารทันที
- 4. ผู้สอนวัดผลการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารน้อยครั้ง
- 5. ผู้สอนให้นักศึกษาวัดผลการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกันเอง
- 6. อื่นๆ (ระบุ.....)

5. ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

- 1. ผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
- 2. ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองทำให้เขียนไม่ได้ดี
- 3. ผู้เรียนมีเวลาฝึกเขียนน้อยเกินไป
- 4. ผู้เรียนปฏิบัติไม่ได้ตามที่ผู้สอนต้องการ
- 5. ผู้เรียนใช้ภาษาในการเขียนไม่ถูกต้อง เช่น ใช้คำพิเศษความหมาย ใช้ตัวสะกดผิด ฯลฯ
- 6. อื่น (ระบุ.....)

ข้อกิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี) ระบุ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล ประวัติการศึกษา	นางทักษพร เกตุณอม การศึกษามหาบัณฑิต การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยคริสต์จีนกรุงเทพ ประสานมิตร
สถานที่คิดต่อ	สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โทรศัพท์ 3126300 ต่อ 1185